

Touro Scholar

New York School for Career and Applied Studies (NYSCAS) Publications and Research New York School of Career and Applied Studies (NYSCAS)

2016

Hidden in Plain Sight: An Ur-Text of Pirkei Avot Derived from Avot de Rabbi Nathan (ARN)

Stanley Boylan *Touro College*, stanleyb@touro.edu

Follow this and additional works at: https://touroscholar.touro.edu/nyscas_pubs

Part of the Jewish Studies Commons

Recommended Citation

Boylan, S. (2016). Hidden in plain sight: An Ur-text of Pirkei Avot derived from Avot de Rabbi Nathan (ARN). Poster presented at the 2016 Touro College Research Day, New York, NY.

This Poster is brought to you for free and open access by the New York School of Career and Applied Studies (NYSCAS) at Touro Scholar. It has been accepted for inclusion in New York School for Career and Applied Studies (NYSCAS) Publications and Research by an authorized administrator of Touro Scholar. For more information, please contact touro.scholar@touro.edu.

HIDDEN IN PLAIN SIGHT: AN UR-TEXT OF PIRKEI AVOT DERIVED FROM AVOT DE RABBI NATHAN (ARN), by Stanley Boylan, Ph.D.

TOURO COLLEGE

Development and Order of Pirkei Avot

Pirkei Avot, Chapters of the Fathers, is one of the most studied and influential Rabbinic texts of all time. The problem of the order of the Rabbinic maxims presented in Pirkei Avot is one which has been debated by commentators and scholars for many years. R. Dovid Zvi Hoffman, in his seminal work, Mishnah Rishona, proposed that the chapters of Avot were put together over several generations, and did not come into its final form until a later period. The final text may also contain material that was added to the earlier text after the compilation of the Mishnah. The additions to the original text complicate the task of discerning the overall order.

Avot de Rabbi Nathan

ARNA itself is organized as a series of chapters of Aggadic material, connected largely to a central maxim or theme stated at the beginning of the chapter or section. For the first 20 chapters of ARNA, the maxims being studied or elaborated upon are those of Pirkei Avot itself, mostly in the order of Pirkei Avot. These maxims can be identified easily through an overall structure, following a largely chronological order which prevails in Pirkei Avot itself, because these maxims are generally identified at the beginning of the chapters of ARNA. With some exceptions, the central maxims derive from the first two chapters of Pirkei Avot.

Avot De Rabbi Nathan(ARNA)

ARNA itself is organized as a series of chapters of Aggadic material, connected largely to a central maxim or theme stated at the beginning of the chapter or section. For the first 20 chapters of ARNA, the maxims being studied or elaborated upon are those of Pirkei Avot itself, mostly in the order of Pirkei Avot. These maxims can be identified easily through an overall structure, following a largely chronological order which prevails in Pirkei Avot itself, because these maxims are generally identified at the beginning of the chapters of ARNA. With some exceptions, the central maxims derive from the first two chapters of Pirkei Avot.

Pirkei Avot and Avot de Rabbi Nathan

Pirkei Avot, Chapters of the Fathers, itself consists of five distinct chapters. There is a very clear order to the maxims of Pirkei Avot that appear in the first two chapters, which follow the sayings of the Fathers, organized on a chronological basis, more or less. The last (fifth) chapter of Pirkei Avot is a collection of enumerations, savings or maxims, which provide a numerical listing or otherwise reference numbers, organized in descending order. These general organizational themes apply to the respective sections of ARNA as well, with additional enumerations which supplement those contained in Pirkei Avot in the latter chapters of Avot de Rabbi Nathan .Throughout, ARNA seems to be elaborating on an earlier text of Pirkei Avot. The purpose of this study is, therefore, to extract that Ur-text which served as the basis for the author(s) of ARNA, and examine it for insights into Pirkei Avot itself.

The Search for Order in Pirkei Avot

The middle two chapters of Pirkei Avot do not seem to follow a consistent organizational pattern: the sages quoted are not in chronological order and are not addressing similar themes consistently. Commentators over the years have sought to address this issue, with some simply stating that chapters II-IV of Pirkei Avot have no order, while others have sought to create a structure in which the maxims are linked. By identifying the Ur-text of Pirkei Avot through the study of ARNA, one can identify the structure that was once more obvious, but was, perhaps, lost with subsequent interpolations and editorial changes.

Illustration--Linkages in Avot de Rabbi Nathan

As an illustration, we have captured here portions of Chapters 18, 19 and 20 of Avot de Rabbi Nathan. Within the larger text, only a few of the maxims identified have direct parallels in Pirkei Avot itself. Isolating these passages from the surrounding text, which in the large adumbrates the themes of the leading maxims, a linked set of maxims can be seen. These have parallels in the middle chapters of Pirkei Avot.

... Rabbi Eliezer ... says: Be diligent to study Torah; Know what/how you shall respond to a heretic; and no word of Torah should be forgotten by you. Know before whom you toil and the One who is your partner in the Covenant and that your partner is trustworthy to provide you with reward for your labor. (end of Chapter 17)

Akaviah the son of Mehallalel says: Whoever places four things on his heart will no longer be led into Sin—(Know) From whence he comes, and to where he is traveling, what the future will bring and who is his Judge . . . the King, who is King of Kings, the Holy One, Blessed be He (beginning of Chapter 19)

Rabbi Chananiah the Prefect of the Priests . . . says: Whoever places the words of Torah on his heart has removed from himself thoughts of the sword. thoughts of famine, thoughts of foolishness, thoughts of the Evil Inclination, thoughts of adultery, thoughts of empty matters and thoughts of the voke of flesh and blood... (beginning of Chapter 20)

The three consecutive maxims here are linked linguistically. Rabbi Eliezer exhorts his listener to know the Almighty as a partner in the Brit, the Covenant. Akaviah emphasizes the knowledge of G-d as the ultimate Judge of humanity in parallel language and structure. The maxim of Rabbi Chanania is linked to that of Akaviah in a different way, but again, clearly parallel. In Pirkei Avot, due to editorial changes and a different choice of maxims, the linkages are blurred or lost.

The facsimile below is that of portions of Chapters 18, 19 and 20 from Avot de Rabbi Nathan. Both Chapters 19 and 20 begin with a maxim or saying of a particular sage, and the remainder of the chapter is devoted to explication or elaboration. By extracting the relevant maxims and putting them in order, another text, similar to Pirkei Avot, Chapters of the Fathers, is generated. This earlier Ur- text has more obvious linkages between the sayings than Pirkei Avot, and helps us to understand the structure of Pirkei Avot and its evolution into final form.

אבות דרבי נתו פרק שמונה עשר

עטבא דומה לפועל שנפל סופתו ויצאלחיץ מצא תפים מניח בה מצא שעורים מאין הוא בא ולאן הזא הולך ומה עתיד להיות ומי הוא דייני (באין הוא מצח בה כוסטין מניח בה פלק מניח בה עדשים מניה בהכיון שננגם לביתו בא מסמט חשון ולאן הלך לסמם חשוך ואפלהובה עותי להיות עפר רמה מברי המים בפני עצמן שעוויים גפני עצמן כוממין בפני עצמן פלין בפני עצמן (חולעה וסי הוא דייני) מלך מלכי המלכים הקב"ה: ב רבי שמעון אימי בא ממכום הושר והזור למכום הושר בא ממיפה מיוחה ממכום שאין העין יכולת לראות ומת עתיד להיות עפר רמה ותולעה שנא' (איוב כה) את כי אנוש רמה [ובן אדם תולעה רבי אלעור בן יעקב אומר רמה] בודיו ובן אדם תולעה במותו אומר כמת נאה ומשובה פימיו זו [0] (ב) אלמלא ביב של בורסטי לא חיתה עוברת מתנאה על הבריות אם היה מוציא מעין של שמן מוב אפרסמון ופליימין על עזריה היתה. אמר להם ובמה היתה היצרה היום אמיו בפרשת הקהל את אחת כמה וכמה שיתנאה על הבריות: ד (ג) כשההה דיא נכנמי הלמידיו דבקרו וישכו לפניו אמיו לו רבינו למרנו [ע] דבר אחד ממה שלמרתנו אמר ממה ששמחנו בהו (יי) בחיינו אלו הו (כסת) עגולה והבדור והאימום והסמיע והתפלה [1] שנקרעה שאמרת לנו מה הן אמר להם ממאים הם [ק] והוהרי

CHAPTER 20 > פרק עשרים

א דבי הנגיה מנן הכהנים אומר כל הנותן דיית על לבו מבמלין ממנו דערתורי הרב הרתורי רעב הרהורי שמות הרדערי זנות הרדערי יצר

הרע הרהורי אשת איש הרחורי דברים בפלים הרהורי עול בשר ורם שבן כתוב בספר תלים על ידי דוד מלד ישראל שנא׳ (תולים ים) פקודי ה׳ ישרים משמחי לב מצות ה' ברה מאיית עינים . וכל שאינו נותן דברי תורה על לבו נותניו לו הרהורי הרב היהורי רעב הרהורי שפות הרהורי זנות הרחורי יצר הרע הרתורי אשת איש הרתורי דברים בפלים הרתורי עול בשר חים שכר כתוב במשנה תורה על ידי משה רבינו (דגרים כח) ההיו בך לאות ולמופת ובורעך עד עולם תתת אשר לא עברת את ה' אלהיד בשמחה ובמוב לבב מרוב כל ועבדת את אייביך אשר ישלחנו יי' בך ברעב ובצמא וכעירומ וכתוסר כל [ש]. ברעב כיצד [ה] (בומן שאדם תואב) לאכול שת (ח) שעורימ ואינו מוצא [א] אויביו מבקשין ממנו פת נקיה ובשר שמן. ובצמא כיצד בזמן [4] שאדם כתאוה לשתות מפה של חומץ מפה של שכר ואינו מוצא [1] אויניו מנקשין ממנו יין משובה שככל המדינות . ובעירום כיצר בומן [ד] שארם יבא ללבוש הלוק של צמר או של פשתן ואינו מוצא [ה] אויביו א עמביא בן מדלאל אומי כל הנותן ארבעה דברים אלכו שוב אינו חומא מכמשין כמנו השיראין והכלי [1] שבכל המדעות. ובתומר כל (ב) כלא ני

נוסרת הנר"א

עדשים בפני עצמן . כך עשה ר' עקיבא ועשה כל התורה מבטות מכעות . לרא בן עזריה קרא לו שפה של רוכלים ולמה הית רא רומה לרוכל שנפל שופרע הכנס למדינה ובאי בני המדינה ואמרו לו שמו מוב יש עמר פליימוו יש ער אפרסבון יש עבד ומצאין הכל עמר כך ויות ר"א בן עוי"ת בומן שליח "איה רמה בריוי (ה טינס) בן אום תולעת בפורט וה שמחדש במותו : ב ר"ש נכנס אצלו שאיל בסקרא אמר לו במשנה אומר לו במורש אומר לו בהלכות בן אלעור אומר אמשול לך משל למה הרבי הומה למלך שבת פלמרין [2] נדולים אמר לו בהנהות אומי לו כיון שיצא מלצניו הוא מלא מוב וברכה: ב (*) לעת וישב בכולם וביב של מורססי עוברת בתוכה ועפל על פתחת כל עובר ושב זפנונו של ר' יהושע נכנסו הלפידיו לבמרז אמר להם בני מה הידוש לכם בבית המורש אמרו לו תלמודיך אנו ומימך אנו שותים אמר להם [4] ח"ר בתוכה. את כך אדם רומה ומה אם עכשיו שמוציאין מטעיו מעין סרוח כך שאיז דור יתום [של הכמיכו] שבת של מי היתה אמרו לו שבת של ר"א בו העם האנשים והנשים והמה (רניים לג) אמר להם ומה דרש בה אמרו לו כד דרש בה אנשים באים ללמור ונשים לשמוע פוג למה הם באים כרי לתה שכר גללחם (מה אלמד אתבם) צא והזהויו איש בכבוד חכרו ובשעה שאתם מתפלליו מובלסביאיהם אמר להם מוגלית מובה היתה בירכם ובמשתמולאברה ממני דעו לפני מי אתם עומרים לתתפלל שמתור דבר זה תוכו לחיי העוה"ב (ד) אמר אלמלא (לא) באתם אלא [כ] לשמוע דבר זה די. אמרו לו ועוד דרש בה רבי אלעור בן עוריה המשה דברים למדנו מרבי אליעור ושמתנו בהן יותר דברי הכמים בדרבונות וכמסמיות נפועים בעלי אמופות (שלת יכ) מה דרבו זה מכוון את הפרה לתלמיה כך דברי תורה מכוונין את האדם לדרכי חיים אי מה דרבו זה משלשל את דברי תורה משלשליו ת"ל וכמסמרות [4] נשועים מה בהון והפובילו אותו במה שהו [ר] שהלכות פברעות שנאמרו לו למשלה במיני: [1] נפועים אינן מתעקרין אף דברי תורה אינן מתעקרין בעלי אטופות אלו ת"ח שנכנסין ויושבין אסופות אמופות אלו אומרין ואלו מתירין אלו מפסאין ואלו מפהריון אלו פוסלין ואלו מכשירין (שמא יאמר [ה] לד ארם אשב ולא אשנה ת"ל נתנו מרועה אחד אל אחד (י) בראם ופרנס אחר (י) נתנם רבוו כל המעשים אמרם אף אתה עשה אונך כאפרכסת והכנם בהם דברי אוסרין היברי מתירין דברי מממאים היברי ממהרין דברי פוסלין היברי מכשיריו [ח] ולר׳ יוחנו בו נורי פרא לו סופה של הלכות. ולר׳ יוסי הנלילי סלהם יפה בלא נסות הרוח [9] שאחו בה מדת חכמים (מהר סיני והיה משנו בה) [י] כל הכמי ישראל : ך אימי בן יהוחה היה קורא להכמים שמות . לרים הכם ומומר. אים איז הות הכם לכשויצה. לרא בן יעקב קב ונקי. לרבי יוטי נטוט עטו. [3] ולרבי וותגן בן נורי קופה של [5] הלכות. לרבי יוטי הגלילי טלקט ופה ופה בלא נפות תרוח. לד׳ שמעון בן נמליאל הנות [מ] מלא ארגון מכ לד״ש שונה זרכה ומשכח קימעא . לאח"כ מצא רבי שמעון לאימי בן יהודה א"ל מפני מה אתה מפמפש דברי בפני ת"ח א"ל וכי אמרתי עליך אלא שאתה שונה הרכה ומשכח קימעא ומה שאתה משכח סובין של משנתך:

50

פרה תשונה <CHAPTER 19

הטיות הנרייב